

© Julia Navarro

Contagiem la lectura?

Llegir, una activitat familiar educativa

Col·laboren

Organitza

És inqüestionable que la lectura és beneficiosa per a tots. Per això, pares i educadors voldríem aconseguir que fills i alumnes foren mossegats pel cuquet de l'afició als llibres. Però no hi ha una fórmula magistral que «fabrique» lectors; l'afició s'ha d'educar, i això demana dedicació i esforç.

Sabrem fer-ho bé?

El dubte és positiu i lícit. No obstant això, tots estem capacitats per a transmetre l'amor per les lletres. No és difícil inventar relats sobre vivències, contar històries sense pressa i amb gràcia: modulant la veu, parlant clar, fent veus diferents per a cada personatge i exagerant els gestos perquè els xiquets compreguen millor les accions.

Si comencem el contacte amb la literatura quan són menuts, millor. Des dels primers mesos podem cantar-los cançons de bressol o de falda, dir-los endevinalles

o jocs de repetició; és a dir, podem «regalar-los» el folklore, com van fer els nostres majors quan, per exemple, a la porta del carrer, es reunia el veïnat a la fresca.

També és molt important que ens vegem llegir sovint, traginar amb llibres i parlar-ne. Ells imitaran més tard la nostra conducta.

Com i quan?

Per a acostumar els fills perquè escolten lectures en veu alta mai no és tard. Instaurem «l'hora del conte»; només cal proposar-se llegir-ne un cada nit per al fill o la filla. És molt important crear l'ambient propici: triar el lloc i el moment, i no fer-ho amb presses. Quan els menuts perceben intranquil·litat en el lector, no se senten a gust.

Dia a dia, els xiquets s'acostumaran a escoltar atentament les històries que, amb veu càlida i sense estridències, amb expressivitat, els portaran de la mà al País

dels Somnis. I no ens preocupem: **no hem d'allargar la lectura més de deu o quinze minuts per a no saturar els xiquets i per a deixar-los amb ganes de més.**

Un dels moments més adequats per a llegir-los és justament abans que els menuts vagen al llit. Escoltar una història relatada per la veu familiar del pare o la mare els ajuda a relaxar-se, i la repetició preludiarà l'hora del descans. Hem de ser generosos si ens demanen contes més sovint i tractar de satisfer-los: per exemple, un conte ajuda a digerir el dinar o el sopar al més malmenjador. La rutina els fa sentir segurs; per això, és desitjable que repetim sempre el mateix ritual i també les històries. Comprovarem que els encanta fer preguntes, investigar sobre els aspectes de la narració que no els queden clars, o sobre els personatges que els agraden o els desagraden.

Amb el pas del temps voldran llegir, interpretar les històries de manera autònoma, però sempre apreciaran un conte en la veu de la mare, d'un germà, del iaio o de la tia.

Fem un pas endavant

Quan els fills esperen cada dia la lectura o lligen ja de manera autònoma..., potser és el moment de demanar-los que ens ajuden a contar històries; però no cal ni esperar que sàpien llegir, ja que serà un al·licient poder inventar relats a partir dels dibuixos d'un llibre.

I de la lectura autònoma, què?

L'error més gran és deixar-los sols quan ells ja han après a llegir a l'escola. Cal buscar fórmules per comentar les lectures, com ara la negociació: «jo llig la pàgina de l'esquerra i tu la de la dreta»; o «jo, la narració i tu, el que diuen els personatges»; o «inventem una història a mitges»; o alterem aspectes del conte per a veure si noten els canvis que fa l'altre... És així com els xiquets continuen educant l'oïda i la comprensió i gaudint-ne d'aquell moment del dia en què un familiar seu els fa més cas i els dedica el seu temps.

Col·laboren

Organitza

per al foment de la lectura